

శ్రాత్త మలుపు

కంచుమర్తి
ఎంతటే గ్వరకొవు

ఈ ఒక్క రోజు. తను ఎంత పని చేసినా ఎవరితో నైనా నవ్వుతూ మాట్లాడాలన్నా, తన క్రింద వాళ్ళను మందలించాలన్నా, వారి గౌరవం పొందాలన్నా ఈ ఒక్క రోజే... రేపటి మలుపు తనలో ఎటువంటి అనుభూతి కలిగిస్తుందనేదే ఆలోచన.

ఒక క్రమ బద్దమైన కీచితంకు అలవాటుపడిన ఈ శరీరం క్రొత్త అలవాట్లకు ఎక్కడెక్కడానికి ఎన్ని రోజులకు సహకరిస్తుందో?

రేపటి మలుపును ముందుగానే తెలుసుకున్న తన కొరీగ్స్ పాత, క్రొత్త తేడా లేకుండా తమ ఆభిమానాన్ని, గౌరవాన్ని చూపిస్తున్నారు అందరిలోనూ కొంత దిగులు కనిపించక పోలేదు అయితే తన చిరునవ్వుకు సమాధానంగా వాళ్ళు నవ్వుతున్నారు

ఇరవయ్యేళ్ల వయసులోనే తను ఉద్యోగంలో చేరాడు అదే సంవత్సరం తన కీచితంలోకి అందంగా అడుగు పెట్టింది సుమిత్ర ఆమె అడుగు పెట్టిన వేళా విశేషమేమోగాని ఒక్కొక్క మెట్టు ఎదుగుతూ వచ్చాడు తను ప్రతి మెట్టు ఎక్కడంలో సుమిత్ర ప్రోత్సాహం ఉంది తను ఎప్పుడైనా సమస్యలతో సతమతమవుతుంటే చక్కని పరిష్కారాలు చెప్పేది ఆరాగని ఆమె ఎక్కువగా చదవ లేదు పల్లెటూరులో ఐదో తరగతి మాత్రమే చదివింది కానీ లోకాన్ని చదవడంలో ఫస్టుక్లాస్ అందుకే తల్లిగా ఇద్దరు కొడుకులను, ఇద్దరమ్మాయిలను ఉత్తములుగా తీర్చిదిద్ద గలిగింది

ఒక అబ్బాయికి ఉద్యోగం వచ్చింది పెద్దమ్మాయి పెళ్ళయింది ఇక రెండు బాధ్యతలు చిన్న వాళ్ళ ఉద్యోగం, పెళ్ళిళ్ళు చేయాలి రెండో వాడు ఎమ్మెస్సీ పోసాయి సంవత్సరం మైంది అమ్మాయి పెళ్ళి కెడిగింది వచ్చే సంవత్సరం ఎలాగైనా పెళ్ళి చేసేయ్యాలి

ఇన్ని సంవత్సరాల సరియ్యలో తను నీతిగా బ్రతికేడు అవకాశమున్నా అవినీతి చాయలకు వెళ్ళలేదు భగవంతుడు తనకు, తన పిల్లలకు సరిపడినంత ఇచ్చాడని తప్పి పడుతుంటాడు

ఇంతవరకు ఏ బాధలూ లేకుండా గుట్టుగా నెట్టుకొస్తున్నాడు రేపటి నుండి ఎలా?

"నమస్కారం గురువుగారూ! ఐదయి పోయింది ఇక కుర్చీలోంచి లేవరా?"

ఆలోచనలోంచి తేరుకున్నాడు మాధవరావు
"రేపటి నుండి మీరెలాగూ కూర్చే నివ్వరు కదా! అందుకే గడిచిన రోజులను నెమరు చేసుకుంటున్నాను."

మాధవరావు బయటకు వచ్చాడు
మాధవరావు ఇంటికి వచ్చేసరికి శైద్దమ్మాయి, అల్లుడు, పెద్దబ్బాయి వచ్చి ఉన్నారు వీళ్ళంతా

ఎందు కొచ్చినట్లు? తను రిటైరవుతున్నట్లు వీళ్ళకు ముందే తెలుసో అయినా తను ఎప్పుడూ ఆ ప్రస్తావనే తీసుకు రాలేదు రేపటివరకు చెప్పకూడదనే మాధవరావు ఆలోచన

ఆ రాత్రి భోజనాలయింతర్వాత అంచరూ వరండాలో కూర్చున్నారు అంచరూ సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నవ్వుకుంటున్నారు మాధవరావు గదిలోకి వెళ్ళి చిన్న డైరీ పట్టుకుని వచ్చాడు

"ఏమిటి విశేషం మూర్తి అంచరూ కట్టు

కట్టుకుని వచ్చారు ' ముందు పెద్దబ్బాయిని అడిగాడు "ఏంలేదు నాన్నగారూ! ఓ నాలోజులు అందరం కలిసి మీదగ్గర సరదాగా గడుపుదామని వచ్చాం అదే మాట అంది పెద్ద కూతురు ప్రమిల రేపటి సంఘటనకు ఉపోద్ఘాతంగా చిన్న వివరణ ఇవ్వడలచు కున్నాడు మాధవరావు "మూర్తి పెద్దవాడివి కాబట్టి నా తర్వాత ఈ కుటుంబ బాధ్యతలను చూడవలసిన వాడివి కనుక కొంత వివరంగా చెప్పవలచు కున్నాను ఇరవయ్యేళ్ళ వయసులో ఉద్యోగం పొంది చీర ఇంతవరకు నా విధులను అటు బయట, ఇటు ఇంట్లో సక్రమంగా నిర్వహించ గలిగేనని నా వరకు నేను తప్పి పడుతున్నాను ఒకవేళ మీలో ఎవరైనా అసంతృప్తి

ఫీలయితే చెప్పండి.

నా శక్తి కొలది మిమ్మల్ని చదివించాను. నువ్వు ఉద్యోగస్థుడి వయ్యావు. ప్రమీల పెళ్ళి చేసాను ఇక రెండు బాధ్యతలు రాజా ఉద్యోగం.... కీర్తి పెళ్ళి. ప్రమీల పెళ్ళికి కొంత వి ఎఫ్ లోను తీసుకున్నాను. మిగిలిన ఆ డబ్బుతో కీర్తి పెళ్ళి, రాజా ఉద్యోగం. బ్యాంకులో కొంత డబ్బుంది ఉద్యోగస్థుడిగా పాలాలు కొనకపోయానా నలుగురికి సమానంగా నా బాధ్యతలను నిర్వహించాను. బ్యాంకు డబ్బు, వి ఎఫ్ ఎవకొంటు, ఎల్ ఐ. సి పాలసీ డబ్బు రేపు సాయంత్రం లోగా మీకు ఇస్తాను నలుగురు నన్ను తప్పి పరుస్తారని ఆశిస్తున్నాను "

అని ఆగేడు మాధవరావు
ఈ అప్పగింతలు ఎందుకో ఎవరికి అర్థం కాలేదు .. ఒక్క మూర్తికి తప్ప.

క్రోత్త మలుపు

అందరూ విచారంగా ఉండడం కనిపెట్టిన మూర్తి టాపిక్ మార్చి, "నాన్నగారూ... పదయింది మీరు పడుకోండి... అమ్మా! నాన్నగారికి పాలు కలిపి ఇవ్వు" అన్నాడు.

సుమిత్ర అక్కడ నుండి లేచింది.
పాలు త్రాగింతర్వాత బెడీ రూంలోకి వెళ్ళారు మాధవరావు
"రేపు తను బిచ్చిరపుతా"నని చెప్పితే ఇంట్లో ఎటువంటి వివాద వాదనలు అలుముకుంటాయో.. అదే ఆలోచన
ఆ రాత్రి సరిగ్గా నిద్ర పట్టలేదు మాధవరావుకు

ప్రమీల, రాజు, నలుగురూ నాన్నగారి చేతిని పట్టుకుని నడిపించారు. అతనికంతా అయోమయంగా ఉంది.. కలగా ఉంది. మేనేజరు, కొలీగ్స్ కు వింతగా ఉంది. అప్రయత్నంగా వాళ్ళు కదిలేరు

వరండాలో అల్లుడు మాధవరావు మెడలో దండ వేసి గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు.

సుమిత్ర చిరునవ్వుతో అతన్ని అందంగా అలంకరించినట్లు కుర్చీలో కూర్చోబెట్టింది.
"ఏమిటదంతా"

అని అడిగాడు మాధవరావు ఏం మాట్లాడాలో తోచక

"నాన్నగారూ! మమ్మల్ని తీర్చిదిద్దడంలో మీరు అపారితేజాలు కృషి చేసారు మీ బాధ్యతలను మీరు ఎంత సక్రమంగా నిర్వహించారో అందరికీ తెలుసు. మీ బాధ్యతలను పిల్లలుగా మేము స్వీకరించ దలేచాం. మీ కృషికి ఇది మా అభినందన సన్మానం ఈ రోజు కోసం మేము నిరీక్షిస్తున్నాం ఇంతవరకూ మేము మీ పిల్లలం.. ఈ రోజు నుండి మీరు మా పిల్లలు మీ ఇద్దరినీ కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటామని మేం నలుగురం భగవంతుడి మీద ప్రమాణం చేసి చెబుతున్నాం" అని మూర్తి మాధవరావు పాదాలకు నమస్కరించాడు

"నాన్నగారూ" ఇన్ని సంవత్సరాలూ అలసట చెందక మమ్మల్ని అభివృద్ధిలోకి తీసుకొచ్చారు మీరిచ్చిన ఈ ఆస్తి చాలు. మాకు వేరే ఆస్తి అవసరం లేదు నేను ఎలాగైనా ఈ సంవత్సరం ఉద్యోగం సంపాదించాను అన్నయ్యో, నేను చెల్లెలు పెళ్ళి ఘనంగా జరిపిస్తాం అదీ మీ చేతుల మీదుగా రాత్రి మీరు అప్పగించిన డబ్బు మిక్ చేందాలి అదీ మీ కష్టాధీతం. దాన్ని మీకు ఇవ్వమైన రీతిలో ఖర్చు పెట్టండి ఏదిక్కులేని వృద్దులు మన సంఘంలో చాలా మంది ఉన్నారు. వారి సంక్షేమానికి వినియోగించండి "అన్నాడు రాజా

"నాన్నగారూ" ఈ రోజు నుండి మీరు మరో క్రొత్త జీవితంలోకి అడుగు పెడుతున్నారు ఈ జీవితంలో అమ్మ, మీరు పిల్లల పిల్లలూ నవ్వుతూ గడపాలి అదే మా కోరిక అంది ప్రమీల

"నాన్నగారూ" మీ ట్రింటిబిలు నేను తయారు చేసాను

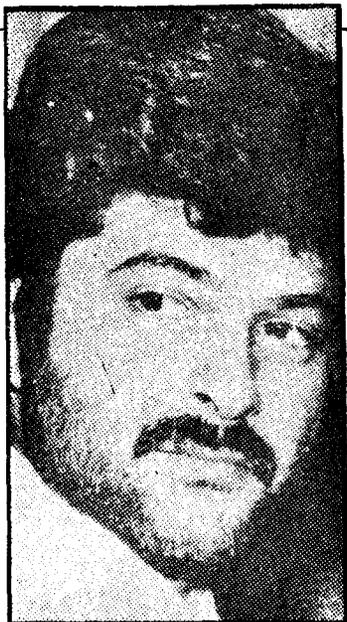
అని కీర్తి నాన్నగారి దినచర్యలు చెప్పింది మాధవరావు కళ్ళల్లో అనందభావులు కొలీగ్స్ పిల్లల ప్రైవేటు భిక్షానాలకు, మాధవరావు అదృష్టానికి సంబరపడి అందరినీ మనస్ఫూర్తిగా అభినందించారు

రిచ్చిరయిన ప్రతీ తండ్రికి ఇటువంటి సత్కారం జరిగినప్పుడే అతని నిరంతర కృషికి చక్కని విశ్రాంతి దొరుకుతుంది

మేనేజరు, కొలీగ్స్ మూర్తి బలవంతం మీద గైనింగ్ టెబిలు ముందు కూర్చున్నారు మాధవరావు, సుమిత్రలతో

ప్రచారం కోసం అనిల్ పాట్లు

చిత్ర సీమలో నటీనటులు తమకు పేరు ప్రతిష్టలు రావాలని పట్టిసిటీ కోసం లక్షలు లక్షలు ఖర్చుపెడుతుంటారు. అనిల్ కపూర్, అతని సోదరుడు బోనీలు ఆ కోవలోకే వస్తారట. పత్రికల్లో ప్రచారం నిమిత్తం వీరిద్దరూ ప్రతినెలా 5 లక్షల రూపాయలు తమ బడ్జెట్ లో కేటాయిస్తారు. ఈ మొత్తాన్ని పార్టీలకు, వచ్చిన వారికి బహుమతులు పంచేందుకు వినియోగిస్తుంటారు. అప్పడప్పడు నగదు రూపేణా కూడా ముట్ట చెప్తుంటారట. ఒక సినిమా షక్తిపత్రికకు, బొంబాయి, ఢిల్లీల నుంచి సాయంత్రం పూట వెలువడే సినిమా పత్రికల్లో యింట ర్యూలు వ్రాసే ఫ్రీలాన్స్ జర్నలిస్టుకు భారీ మొత్తంలో డబ్బు ముడుతుంటుందట.

స్వతహాగా పేరు ప్రతిష్టలు రావాలి గాని డబ్బిచ్చి ప్రచారం చేసుకునే జబ్బే మిటో మరి?!

సుమిత్ర కళ్ళల్లో నీళ్లు తిరిగాయి
"సుమిత్రా.. నీకేం ఇవ్వాలో చెప్పలేదు కదా! పెళ్ళయిన మూడు నెలలకు ఈ ఇంట్లో అడుగు పెట్టినప్పటి నుండి ఇంతవరకు నాకు తోడుగ బాధ్యతలను, బరువులను, అన్నీ నువ్వే చూసుకుంటూ వచ్చావు నీకు ఏమిచ్చినా నాకు తప్పి ఉండదు. ఈ ఇల్లు నీ పేరున రాశాను, నా అంతిమ క్షణాల వరకు నీకు తోడుగ ఉంటాను మనకు నలుగురు పిల్లలున్నారు. ఒక వేళ నేను పోయానా.."
ఆ మాట పూర్తి చేయలేదు మాధవరావు కాదు. పూర్తి చేయనీయ లేదు సుమిత్ర. తన చేయి అతని నోటికి అడ్డం పెట్టింది ఆ మాట అనవచ్చని బేలగా చూసింది కస్తీళ్ళతో

అఫీసులో మనంగా వీడ్చే లిచ్చారు మాధవరావుకు అతని నీతి నిజాయితీని, పట్టుదలను, మంచితనాన్ని పొగిడారు.

మేనేజరు తన కారులో మాధవరావును ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేసాడు కారులో మరో ముగ్గురు కొలీగ్స్ ఉన్నారు కారు దిగిన మాధవరావు ఆశ్చర్య పోయాడు మేనేజరు మాధవరావును చూసాడు

అందరిలోనూ ఆశ్చర్యం
ఇల్లు రంగు రంగు దీపతో రణాలతో అలంకరించబడి ఉంది వెల్కమ్ బోర్డు మిల మిల మెరుస్తుంది

కారు దగ్గరకు వచ్చాడు మూర్తి ఆ వెనుక రాజా,

